

Sygn. akt VI GC 2397/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	sekr. sąd. Wioleta Zielonka	

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. kwotę 2 groszy (dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 287 złotych (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2397/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 sierpnia 2018 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 802,82 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z winy kierującego innym pojazdem, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego doszło do uszkodzenia pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu w okresie od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia 24 kwietnia 2018 roku została wystawiona faktura o numerze (...) na kwotę 1 100 złotych netto. W dniu 20 kwietnia 2018 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 września 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5445/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując okres najmu i wskazując, że z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika, z jakich względów naprawa pojazdu trwała do dnia 24 kwietnia 2018 roku, skoro technologiczny czas naprawy wynosił 2 dni, zaś wykonawca dysponował częściami niezbędnymi do naprawy pojazdu już przed jego przyjęciem do warsztatu.

Nadto pozwany podniósł, że poszkodowany S. W. naruszył obowiązek minimalizacji szkody, albowiem został poinformowany w czasie telefonicznego zgłaszania szkody o zasadach i możliwości wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz o wysokości akceptowanych stawek i mimo tej informacji zawarł umowę najmu z powodem za znacznie wyższą stawkę. Nadto pozwany wskazał, że poszkodowanemu w dniu 10 kwietnia 2018 roku na podany przez niego adres mailowy wysłano także pisemną szczegółową informację, w której wskazano m. in. stawki dla poszczególnych rodzajów pojazdów, a także ponownie poinformowano go, że w przypadku samodzielnie zorganizowanego wynajmu, udokumentowane koszty mogą zostać uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel poniósłby je, gdyby ten wynajem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela.

Pozwany podkreślił, że w świetle powyższego brak jest podstaw do uznania odpowiedzialności pozwanego ponad uznaną i wypłaconą przez niego tytułem odszkodowania kwotę 423,68 złotych (stanowiącą iloczyn 4 dni najmu i stawki w kwocie 95 złotych netto za dobę, powiększone o 50% podatku VAT).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 kwietnia 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Użytkownikiem tego pojazdu był S. W. posiadający uprawnienie do odliczenia kosztów związanych z korzystaniem z tego pojazdu w 50%.

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 09 kwietnia 2018 roku poszkodowany S. W. zgłosił telefonicznie szkodę (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. i wyraził zgodę na otrzymywanie informacji dotyczących przedmiotowej szkody także na adres e-mail: (...)

W czasie rozmowy telefonicznej S. W. został poinformowany o możliwości skorzystania z pośrednictwa ubezpieczyciela przy wynajęciu pojazdu zastępczego, jak również o wysokości akceptowanych przez ubezpieczyciela stawek dla klas pojazdów od A do C oraz, że w przypadku samodzielnie zorganizowanego najmu pojazdu zastępczego, koszty te zostaną zweryfikowane i zwrócone do poziomu oferty ubezpieczyciela.

Również w dniu 09 kwietnia 2018 roku na powyższy adres mailowy (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przesłał poszkodowanemu szczegółową informację o możliwości skorzystania z pośrednictwa ubezpieczyciela przy wynajęciu pojazdu zastępczego, jak również o wysokości akceptowanych przez ubezpieczyciela stawek dla poszczególnych klas pojazdów, a także informację, że w przypadku samodzielnie zorganizowanego wynajmu, udokumentowane koszty mogą zostać uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel poniósłby je, gdyby ten wynajem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela.

W dniu 10 kwietnia 2018 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przesłał S. W. na jego adres domowy także pisemną szczegółową informację o możliwości skorzystania z pośrednictwa ubezpieczyciela przy wynajęciu pojazdu zastępczego, jak również o wysokości akceptowanych przez ubezpieczyciela stawek dla poszczególnych klas pojazdów, a także informację, że w przypadku samodzielnie zorganizowanego wynajmu, udokumentowane koszty mogą zostać

uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel poniósłby je, gdyby ten wynajem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela.

Poszkodowany S. W. nie był zainteresowany ofertą ubezpieczyciela. Tak jak miało to miejsce w przypadku poprzednich szkód, chciał on skorzystać z oferty zakładu naprawczego, więc nie interesował się wysokością stawek za najem.

zgłoszenie szkody – w aktach szkody – k. 56 akt, wydruk wiadomości mailowej z dnia 09 kwietnia 2018 roku wraz z załącznikiem – w aktach szkody – k. 56 akt, pismo z dnia 10 kwietnia 2018 roku wraz z załącznikiem – k. 53-55 akt, zeznania świadka S. W. – protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2019 roku – k. 77-77v akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:20-00:13:39)

W dniu 20 kwietnia 2018 roku poszkodowany S. W. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zakładowi naprawczemu prowadzonemu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i pozostawił pojazd w warsztacie.

W związku z tym, że poszkodowany S. W. potrzebował pojazdu zastępczego w dniu 20 kwietnia 2018 roku wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. pojazd zastępczy marki S. (...) oraz zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Strony uzgodniły stawkę za najem pojazdu zastępczego w kwocie 220 złotych netto za dobę.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 24 kwietnia 2018 roku.

umowa najmu – k. 22-24 akt, pełnomocnictwo – k. 25 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 26 akt, oświadczenie – k. 19 akt, oświadczenie – k. 27 akt, oświadczenie – k. 28 akt, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 20 akt, cennik – k. 26 akt, oświadczenie współwłaściciela pojazdu – k. 29 akt

W dniu 11 maja 2018 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia 24 kwietnia 2018 roku, tj. przez okres 5 dni, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. wystawił S. W. fakturę o numerze (...) na kwotę 1 353 złotych brutto.

faktura – k. 18 akt, protokół naprawy pojazdu – k. 21 akt

(...) spółka akcyjna wypłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wynajmowanego przez poszkodowanego S. W. kwotę 423,68 złotych uznając okres 4 dni najmu oraz stawkę w kwocie 95 złotych netto, a także 50% podatku VAT.

niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na zeznaniach świadka S. W. w szczególności w zakresie, w jakim potwierdził on poprawność adresu mailowego oraz możliwość otrzymania informacji od ubezpieczyciela na temat możliwości zorganizowania za jego pośrednictwem najmu pojazdu zastępczego, wysokości akceptowanych stawek oraz informacji, że w przypadku samodzielnie zorganizowanego wynajmu, udokumentowane koszty mogą

zostać uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel poniósłby je, gdyby ten wynajem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela. Powyższe znajduje bowiem potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach w postaci nagrania rozmowy telefonicznej ze zgłoszenia szkody, w treści wiadomości mailowej z dnia 09 kwietnia 2018 roku oraz w treści pisma z dnia 10 kwietnia 2018 roku. Wprawdzie w aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia tego pisma, niemniej jednak świadek potwierdził możliwość jego otrzymania, co uwzględniając obrót pocztowy wnoszący około tygodnia oznacza, że z treścią tego pisma świadek mógł się zapoznać jeszcze przed zawarciem umowy najmu pojazdu zastępczego, co miało miejsce dopiero w dniu 20 kwietnia 2018 roku, przy czym należy podkreślić, że świadek posiadał już powyższe informacje znacznie wcześniej – zostały mu one przekazane bezpośrednio w czasie rozmowy telefonicznej przy zgłaszaniu szkody i mailowo.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 lutego 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, albowiem powód – mimo zobowiązania Sądu – nie uiszczył zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 802,82 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty pozostałej części odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem w dniu 06 kwietnia 2018 roku pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. kwestionował uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego oraz podnosił, że uszkodzony jeszcze przed wynajęciem pojazdu u powoda został poinformowany o zasadach i możliwości wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz o wysokości akceptowanych stawek i mimo tej informacji zawarł umowę najmu z powodem za znacznie wyższą stawkę.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które uszkodzony poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono. Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku uszkodzonego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji uszkodzonego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi

samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego S. W. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 06 kwietnia 2018 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana, podobnież zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego przez poszkodowanego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03) oraz, że powód wbrew spoczywającemu na nim ciężarowi dowodzenia wynikającemu z treści art. 6 k.c., nie zawnioskował skutecznie żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż najem pojazdu zastępczego wynoszący w niniejszej sprawie 5 dni (za okres od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia 24 kwietnia 2018 roku), był uzasadniony. Dowodu na powyższą okoliczność nie może stanowić faktura numer (...) z dnia 11 maja 2018 roku, jest ona bowiem jedynie dokumentem o charakterze rozliczeniowo – księgowym, z którego wynika, że powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę z tytułu najmu pojazdu zastępczego za wskazany wyżej okres na kwotę 1 353 złotych brutto. Sama jednakże okoliczność wystawienia faktury o powyższej treści, jak i okoliczność faktycznego czasu trwania najmu (zgodnego z treścią faktury) była między stronami bezsporna, co jednakże nie przesądza o tym, że cały ten okres był uzasadnionym okresem najmu.

W tych okolicznościach nie można uznać, iż przedmiotowa faktura, czy sama umowa najmu stanowi dostateczne potwierdzenie, iż najem pojazdu zastępczego przez okres od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia 24 kwietnia 2018 roku był zasadny. Wreszcie za dowód wykazujący zasadny okres najmu pojazdu zastępczego nie może być także uznany dokument w postaci historii naprawy pojazdu (k. 21 akt), nie jest bowiem wiadome, w oparciu o jakie informacje dokonywano widniejących tam wpisów. Nadto dokument ten ma charakter dokumentu prywatnego i stanowi dowód wyłącznie tego, że osoby które go podpisały złożyły oświadczenie tam zawarte (art. 245 k.p.c.), nie korzystając z domniemania prawdziwości twierdzeń tam zawartych. W sytuacji zatem zakwestionowania zasadności okresu najmu pojazdu zastępczego przez pozwanego (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W., powyższe dowody nie mogą stanowić miarodajnej podstawy pozwalającej Sądowi ustalić, iż zasadnym w niniejszej sprawie był okres najmu pojazdu zastępczego wskazywany przez powoda i wynoszący 5 dni.

Z uwagi więc na to, że sporna w niniejszej sprawie była okoliczność, czy okres najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia 24 kwietnia 2018 roku, był usprawiedliwiony okolicznościami faktycznymi sprawy, ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, wobec czego w zaistniałej sytuacji zasadnym byłby wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, który – posiadając wiedzę specjalistyczną w dziedzinie techniki samochodowej, ustaliłby zasadny okres najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, w szczególności z uwzględnieniem zamówienia części zamiennych i ich dostępności oraz technologicznego okresu naprawy uszkodzonego pojazdu. Ciężar dowodzenia w tym zakresie spoczywał zgodnie z treścią art. 6 k.c. na powodzie, jednakże zaniechał on inicjatywy dowodowej w tym zakresie i to on ponosi negatywne konsekwencje powyższego zaniedbania (powód wprawdzie złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, jednakże na okoliczności dotyczące wyłącznie stawki za najem, przy czym nie uścił zaliczki na poczet ewentualnego wynagrodzenia biegłego sądowego, stąd też wniosek ten został oddalony). W tych okolicznościach należało uznać, iż powód nie udowodnił, aby zasadnym było uwzględnienie okresu 5 dni najmu pojazdu zastępczego, stąd też przyjąć trzeba było, że zasadnym był uznany przez pozwanego okres 4 dni najmu pojazdu zastępczego.

Odnosząc się natomiast do kwestii naruszenia przez pozwanego S. W. obowiązku minimalizacji szkody, wskazać należy, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazd zastępczy, o ile stawka najmu mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego, co wyraźnie podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17).

W niniejszej sprawie bez wątplenia pozwany zakład ubezpieczeń zaproponował poszkodowanemu S. W. skorzystanie z pośrednictwa ubezpieczyciela przy wynajmie pojazdu zastępczego informując także, że w razie wynajęcia takiego we własnym zakresie udokumentowane koszty mogą zostać uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel poniósłby je, gdyby ten wynajem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela i jednocześnie powód nie zdołał wykazać, że w sprawie zachodziły jakieś szczególne potrzeby po stronie poszkodowanego uzasadniające nieskorzystanie z propozycji pozwanego. Powyższe zaś w ocenie Sądu przesądza o naruszeniu przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody i powoduje, że wynajęcie pojazdu od powoda przy zastosowaniu wyższej stawki (w kwocie 220 złotych netto) – nawet jeżeli stawka ta występowałaby na rynku – nie może zostać uznane za zasadne. Jak wynikało bowiem z zeznań poszkodowanego S. W. nie był on zainteresowany ofertą ubezpieczyciela i chciał tak jak miało to miejsce w przypadku poprzednich szkód, skorzystać z oferty zakładu naprawczego, więc nie interesował się wysokością stawek za najem. W sytuacji więc, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem albo w innych wypożyczalniach, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a następnie wynajął pojazd za kwotę wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody (z uzasadnienia pytania prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17). Na uwadze mieć również należy, że pozwany zawiadomił poszkodowanego S. W. o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem i miało to miejsce już w dniu 09 kwietnia 2018 roku (mailowo i telefonicznie w czasie zgłaszania szkody), a zatem na ponad tydzień przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowanego od powoda. W takiej sytuacji, gdy poszkodowany zdecydował się na naprawę pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji jakiś czas po jej zaistnieniu, a więc nie działał pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, nic nie stało na przeszkodzie, w ocenie Sądu, choćby próbie zainteresowania się ofertą pozwanego i ewentualnym ustaleniem zasad najmu. Powód nie wykazał przy tym, że poszkodowany podjął taką próbę ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te mu nie odpowiadały, poszkodowany mógłby w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Oczywiście możliwa jest sytuacja, że nie mógłby on skorzystać z najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, bo np. zawarł już wcześniej (przed informacją od ubezpieczyciela) umowę najmu pojazdu zastępczego z innym podmiotem (nawet za wyższy czynsz niż oferowany przez ubezpieczyciela, co jednak nie dotyczy niniejszej sprawy), bądź proponowany pojazd nie spełniałby jakiś kryteriów istotnych dla poszkodowanego z uwagi na jego szczególne potrzeby, przy czym takie okoliczności w sprawie nie zostały przez powoda wykazane.

W tej sytuacji roszczenie powoda o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym S. W. w zakresie przekraczającym koszty najmu pojazdu zastępczego uznane przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie. Sam najem pojazdu zastępczego pozostawał przy tym oczywiście

w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu poszkodowanego, jednakże poszkodowany swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiegokolwiek inicjatywy w celu sprawdzenia warunków najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, przyczynił się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uznanego przez pozwanego okresu najmu (4 dni) i stawki w kwocie 95 złotych netto oraz 50% podatku VAT, a zatem kwotę 423,70 złotych ($4 \times 95 \text{ złotych} = 380 \text{ złotych}$, $380 \text{ złotych} \times 23\% = 87,40 \text{ złotych}$: 2 = 43,70 złotych, a zatem $380 \text{ złotych} + 43,70 \text{ złotych} = 423,70 \text{ złotych}$).

Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 423,68 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne w zakresie kwoty wynoszącej 2 grosze.

Uwzględniając powyższe, Sąd na podstawie przepisów art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zasądając od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. kwotę 2 groszy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

Mając na uwadze, że pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. uległ jedynie niewielkiej części swojego żądania (kwota zasądzona wynosi 2 grosze), o kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą określoną w art. 100 k.p.c. zdanie drugie w zw. z art. 108 k.p.c. zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone (punkt czwarty wyroku).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 15 marca 2019 roku